

ningen udtaler, at han „har gjort sig skyldig i en af de største Forbrydelser mod Tjenesteaanden, han efter den Aand, der skulde præge Arbejdet paa Anstalten, efter ethvert almindeligt Menneskes Opfattelse kunde gøre sig skyldig i, nemlig at nedbryde Fangerens Moral, at ægge disse indespærrede Menneskers Drifter“. Det er endvidere den Betjent, med Hensyn til hvem Mindretallet udtaler, at det viser, „hvilket Betjentmateriale Inspektøren maatte lade sig nøje med“. Det er endelig den Betjent, som Mindretallet er forarget over ikke blev afskediget hurtigt nok, idet Mindretallet udbrøder: „Man spørger sig selv, hvorfor i Alverden Betjenten ikke øjeblikkelig smides paa Porten“. Denne selv samme Mand har nu i Nyborg Politiret den 20. Juni i Aar forklaret saaledes: „Forespurgt af Dommeren, hvorfor han ikke er fremkommet med Beskyldningen om Fagbetjentenes Returnation, da han mødte som Vidne under den tidligere Undersøgelse i 1916, men først er fremkommet med den nu, forklarer han, at det var en Forglemelse, at han ikke nævnedes dette Forhold under den tidligere Undersøgelse, og at Grunden til, at de tre Herrers Fælleserklæring af 29. Maj d. A. om Returnation først er fremkommet nu, „er den, at Folketingsmand, Dr. Fraenkel for nogen Tid siden sendte ham Bud om at give Møde paa det nye Missionshotel i Odense, og ved den Lejlighed spurgte Dr. Fraenkel, om Komparenten“ — det er denne Bang, som ikke tidnok blev smidt ud — „ikke kendte til andre Misligheder, der skulde have fundet Sted paa Nyborg Straffeanstalt, end hvad der alt var oplyst, og ved at tale med Komparenten Halm kom de i Tanker om, at de havde glemt nærværende Forhold, og saa skrev de om det til Dr. Fraenkel.“ Altsaa det ærede 16de Medlem for Hovedstaden rejser til Odense og sætter der en Mand som denne Hr. Bang, der er afskediget, fordi han har opført sig saa skamløst overfor Fangerne, Stævne paa det nye Missionshotel og opfordrer ham til at komme med noget mere og spørger ham, om han nu ikke har glemt noget: Lad os faa alting frem, kom nu her, gode, rare Hr. Bang, og fortæl os alt, hvad du kan hitte paa. Det har det ærede Medlem gjort, og jeg vil nok spørge, hvem der er kompromitteret i denne Sag. (*Fraenkel*: Det er Løgn, det har jeg ikke gjort!). Har De ikke gjort det? (*Fraenkel*: Nej, det er Løgn, Løgn!).

Formanden: Det ærede Medlem udtaler sig paa en ganske upassende Maade. Vi maa være fri for disse Afbrydelser, som kun kan bidrage til at forstyrre og forlænge Forhandlingerne.

Justitsministeren (Zahle): Det er de Folk, som det ærede Medlem ellers paa-beraaber sig, som her kommer og afgiver denne Forklaring, og det er, hvis jeg ikke tager fejl, ikke eet Vidne, men to Vidner, som har forklaret dette.

Jeg kommer saa endelig til den tredje afskedigede Betjent, Hr. Halm. Han har for det første den 20. Juni d. A. i Politiret bekræftet Hr. Bangs nylig omtalte Forklaring. Ja, her er det andet Vidne om Samarbejde med Dr. Fraenkel. Om dette Samarbejde foreligger der saaledes to overensstemmende Vidneforklaringer, afgivne netop af de Personer, paa Grundlag af hvis Erklæringer det ærede 16de Medlem for Hovedstaden har rejst hele Sagen. Hvis disse Mænd i Retten har løjet det ærede Medlem paa, saa bliver det en Sag imellem det ærede Medlem og hans to Hjemmelsmænd. (Afbrydelse af *Fraenkel*). Det er berettiget af mig at fremdrage de Vidnesbyrd, som disse to Mænd har fremsat for Retten. (Afbrydelse af *Fraenkel*). Er det uberettiget af mig at referere de Vidnesbyrd, som er afgivne for Retten ved en Undersøgelse, der er fremkaldt ved de Beskyldninger, disse Kverulanter har fremsat mod Fængselsbetjenten i Nyborg? Jeg maa virkelig være berettiget til at fremdrage dette, og jeg kan ikke se nogen anden Undskyldning for det ærede Medlems Optræden her, end at han føler i sit Hjerte, hvor dybt kompromitteret han er ved det, her er oplyst. Hvis han ikke er i Stand til at afkræfte, at han har kaldt disse to Mænd til sig i Nyborg og opfordret dem til at fremkomme med mere Materiale til Angreb paa Fængselsdirektøren, er han kompromitteret ved det, men hvis det ærede Medlem ikke har gjort det, saa er han noget kompromitteret ved, at han har indhentet saa mange Oplysninger om disse Sager fra Mænd, der nu møder i Retten og bærer falsk Vidnesbyrd mod ham. Hr. Halm oplyser dernæst i Retten, at han har givet Folketingsmand, Dr. Fraenkel en stor Mængde Materiale, men om der i dette findes andet og mere end det, der er fremkommet under den første Undersøgelse, er det ham umuligt at huske. Han har ogsaa givet Dr. Fraenkel Materiale vedrørende Forholdene paa Mittel-